

Body Image And Body Dissatisfaction In Early Childhood

Mustafa KALE ^{a*} (ORCID:0000-0002-1764-2224)

Ebru DERETARLA GÜL ^b (ORCID:0000-0002-6241-8109)

Muhammet TALHA KAYA ^c (ORCID:0000-0003-3766-9851)

Soner ÇAKMAK ^d (ORCID:0000-0003-4212-7096)

^aCag University, Vocation School, Mersin/Türkiye

^bCukurova University, Faculty of Education, Adana/Türkiye

^cCag University, Faculty of Arts and Sciences, Mersin/Türkiye

^dCukurova University, Faculty of Medicine, Adana/Türkiye

Article Info

DOI: DOI: 10.14812/cuefd.1415720

Article history:

Received 06.01.24

Revised 05.09.24

Accepted 26.09.24

Keywords:

Body Image,
Early Childhood,
Body Dissatisfaction

Research Article

Abstract

In this study, the relationship between body image scores perceived and desired by children in early childhood and body dissatisfaction was investigated. The relational survey method, one of the quantitative research methods, was used in the study. A total of 539 children (268 boys and 271 girls) between the ages of 4 and 6 attending seven state kindergartens in Adana were included in the study. The pictogram scale for children developed by Collins (1991) was used to determine body image. In addition, anthropometric measurements were made to calculate the body mass index of the children. Data were analyzed according to the distribution of BMI z-scores of boys and girls according to current body shape. Given that the data were not normal, the Spearman correlation coefficient was used to confirm the correlation between the BMI z-score and the current body size and degree of body dissatisfaction in both sexes. The SPSS 26 statistical package program was used in the analysis of the data. While girls want a slimmer body from their children, boys, on the contrary, want a larger body. It shows that about 34% of children have body dissatisfaction.

Erken Çocukluk Döneminde Beden Algısı ve Beden Memnuniyetsizliği

Makale Bilgisi

DOI: DOI: 10.14812/cuefd.1415720

Makale Geçmişi:

Geliş 06.01.24

Düzeltilme 05.09.24

Kabul 26.09.24

Anahtar Kelimeler:

Beden Algısı,
Erken Çocukluk,
Beden Memnuniyetsizliği

Araştırma Makalesi

Öz

Bu çalışmada, erken çocukluk döneminde çocukların bedenlerine ilişkin algıladıkları ve arzu ettikleri beden algısı puanları ile beden memnuniyetsizlikleri arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırmaya Adana ilinde yedi devlet anaokuluna devam eden 4-6 yaş arası toplam 539 çocuk (268 oğlan ve 271 kız) dâhil edilmiştir. Beden algısının belirlenmesinde, Collins (1991) tarafından geliştirilen çocuklar için piktogram ölçeği kullanılmıştır. Ayrıca çocukların beden kitle endeksi hesaplaması için antropometrik ölçümler yapılmıştır. Veriler, mevcut vücut şekline göre kız ve oğlan çocuklarının BMI z skorlarının dağılımına göre analiz edildi. Verilerin normal olmadığı göz önüne alındığında, her iki cinsiyette BMI z-skoru ile mevcut vücut boyutu ve vücut memnuniyetsizlik derecesi arasındaki korelasyonu doğrulamak için Spearman korelasyon katsayısı kullanıldı. Verilerin analizinde SPSS 26 istatistik paket programı kullanılmıştır. Çocuklardan kızlar daha ince bir vücut isterken, oğlanlar aksine daha büyük bir vücut istemektedir. Ayrıca, katılımcı çocukların yaklaşık %34'ü vücut memnuniyetsizliğine sahiptir.

Introduction

Body dissatisfaction is an important public health problem with long-term consequences for people's mental and physical health. Therefore, it is very important to identify and intervene in the early period (Bird, Halliwell, Diedrichs, & Harcourt, 2013; Stice & Bearman, 2001). Although body image and dissatisfaction have been a topic that has been discussed for many years, it is seen that research on this subject focuses heavily on adolescence and adulthood. The main reason why research focuses on the adolescent and adult periods is that problems related to body image are more visible in these developmental periods. However, different studies provide evidence that 24-month-old babies have information about their body structures and reveal that babies' categorization abilities regarding the human body start from a very early age (Bhatt, Bertin, Hayden, & Reed, 2005; Heron-Delaney et al., 2011). Some studies examining body image in adolescence and childhood also show that body satisfaction or dissatisfaction occurs at much earlier developmental stages than adolescence (Boothroyd, Tovée, & Evans, 2021; Bird, Halliwell, Diedrichs, & Harcourt, 2013; Hart, Cornell, et al., Damiano, & Paxton, 2015). The impact of factors such as age, gender, family, media and peer relationships on children's body perception during the preschool period increases depending on the progress of the developmental process. The body perceptions of children who are involved in the formal education process, especially in the preschool period, may differ depending on gender as they interact with different peer groups. Although there are differences between boys and girls in these interactions, having or not having idealized body sizes can also affect relationships between peers, especially in educational environments. Considered from this perspective, determining children's body perception from an early age is very important in terms of early intervention. In the current study, the relationship between the body image scores that children perceive and desire about their bodies in the preschool period and their body dissatisfaction was examined.

The developmental experiences of children in the early years of life are an important determinant of the individual's perceptions, attitudes, and behaviors during adolescence and adulthood. The development of body image is also shaped by sociocultural influences, as in other developmental areas of children (Boothroyd, Tovée, & Evans, 2021; Neves, Cipriani, Meireles, da Rocha Morgado, & Ferreira, 2017). Body image development outcomes in childhood appear as the state of being satisfied or dissatisfied with one's body in other developmental periods such as adolescence and adulthood. Studies to determine the factors affecting the development of body image in childhood, including family (Damiano et al., 2015; Flax, Thakwalakwa, Phuka & Jaacks, 2020;; peer (Tiggemann, 2006); and media (Sherman & Zurbriggen, 2014) reveal that factors such as (Kale, Hurşidi & Karaboğa, 2021). Emphasis on the ideal body for children by family, peers, and/or media from an early age leads to dissatisfaction with body image in adolescence and adulthood and accordingly many health problems. Anxiety about reaching the ideal body can cause psychopathological problems related to eating disorders, including anorexia nervosa and bulimia nervosa in adolescence (Lantz, Gaspar, DiTore, Piers, & Schaumberg, 2018; Mintem, Gigante, & Horta, 2015). In addition to eating disorders, as the difference between the perceived body and the desired body increases, the person may experience problems in social and emotional interaction, including initiating and maintaining relationships with other people, along with a decrease in self-esteem.

Today, with the effect of social media, there is a great increase in the tendency of young people to undergo cosmetic surgery interventions, starting from pre-adolescence and adolescence. In fact, with the effect of social media, there is a great increase in the tendency of young people to undergo cosmetic surgery interventions, starting from pre-adolescence and adolescence (Sagrera et al., 2022). Although applications that differentiate the appearance, such as aesthetic surgery, are performed for the purpose of getting rid of the perceived defect, this leads to dissatisfaction with their new appearance, low self-esteem, and an increased risk of comorbid psychopathologies, especially in people with body dysmorphic disorder (Furnham & Levitas 2012). It is also stated that body dissatisfaction is a risk-increasing factor for major depression and suicide attempts (Brausch & Muehlenkamp, 2007) in later ages in cases where body dissatisfaction is not addressed in the early stages and psychological support is not provided.

Considering the development of communication technologies and the increase in the interaction and time spent by children with the media, perceptions of the ideal body are transferred to children by the media through

movies, advertisements, and even toys, long before adolescence (Anschutz, Engels, Van Leeuwe, & van Strien, 2009). However, the number of studies examining body image in early childhood is quite limited. The limitations in the studies are due to the insufficient development of verbal expression skills in young children and the inability to use existing written assessment tools due to the lack of literacy competence in children yet. For these reasons, pictograms are preferred as assessment tools in examining the body image of young children (Cash & Mikulka, 1990; Collins, 1991; Truby & Paxton, 2002). Existing studies reveal that these measurement tools used for children differ depending on factors such as culture, race, and ethnicity, and it is recommended that the scale be used in different cultures with validity and reliability (Gragon, 2021). Pictorial scales generally consist of images with human silhouettes in a certain order, from very thin to very overweight (Lowe & Tiggemann, 2003; Truby & Paxton, 2002). The participant child is asked to show an image that resembles his own body. Then, the figures in the same image are asked to show the desired body. The child's body perception satisfaction or dissatisfaction is determined on the basis of the difference between the numbers on the desired body and the body indicated by the child. Although it is seen that the number of figures differs in the picture scales in different studies examining body perception in childhood, and the figures are included as colored or uncolored, it is seen that the evaluations are basically carried out in a similar way (Collins, 1991; Musher-Eizenman et al., 2003; Spiel, Paxton, & Yager, 2012; Damiano. et al., 2015). When the literature is reviewed, figure tests are used to determine children's body perception. In Türkiye, there is no valid scale to determine body image and body dissatisfaction in childhood. This shows that scales are needed in Turkish culture to determine body perception, especially in early childhood (Kale, Hurşidi & Balci, 2021). The body image scale developed by Collins (1991) was applied to children in early childhood in Türkiye.

Method

In the present study, the relational survey method, one of the quantitative research methods, was used. The relationship between children's perceived and desired body perception scores regarding their bodies and their body dissatisfaction was examined.

Study Group

Criterion sampling, one of the purposive sampling methods, was used to determine the research group. The criteria determined for the children included in the study are as follows:

- to be of preschool age,
- to continue in preschool education.

The study group of the research is seven district located in the city center of Adana. It consists of children aged 4-5-6 who are enrolled in kindergarten. According to the information received from the schools, on the dates when the research was conducted. There are a total of 600 children (270 boys and 330 girls) enrolled in the school. In the research, an attempt was made to reach all the children registered and attending these schools, and no separate sampling was used. The voluntary basis of children's participation in the study was taken into account and 61 children who were not willing to participate were not included in the study. A total of 539 preschool children (4-5-6 years old) (268 boys and 271 girls) attending seven district kindergartens in Adana were included in the study. Permission was obtained by sending a letter of consent to the families for the children to participate in the research. The average age of the participating children was calculated as 5 ± 0.34 .

Data Collection Tools

In the present study, an information form was used to determine the demographic characteristics and body mass indexes of children. In addition, a pictorial scale consisting of 7 human figures was used to determine the body perception of children.

Pictorial scale

The body rating scale, adapted by Collins (1991), consists of seven figures representing human body lines ranging from very thin to obese (Figure 1). Each figure has a number from 1 to 7. Children first choose the one that fits their current body size (the figure that children believe they have; Current Body Size-CBS) and the one that fits their ideal body size (the figure that children want to have; Ideal Body Size-IBS) from the seven human body figures on the scale. The degree of dissatisfaction with their body size (DDBS) is obtained by subtracting ideal body size (IBS) from current body size (CBS). The DDBS score indicates the degree of dissatisfaction with children's bodies. This score was considered negative when children wanted to increase their body size and positive if they wanted to reduce their size. DDBS was used to characterize body dissatisfaction, regardless of a child's desire to increase or decrease their body size. Thus, children with a DDBS value of " $0 <$ " or " $0 >$ " were considered to have body dissatisfaction, and children with a DDBS value of " 0 " were considered to have body satisfaction.

Figure 1

Pictorial Scale (Collins, 1991).

Collins (1991) revealed the test-retest reliability coefficients for shape selections in the test-retest application of the illustrated tool among children at 3-day intervals as follows. The analysis showed that children's body preferences remained constant in most cases and the consistency scores of children's preferences increased up to 0.91. Similar pilot studies were conducted in this study, measurements were repeated three days apart, and consistency scores were obtained as 0.92.

Anthropometric Measurements

The researchers measured the children's height and weight in order to calculate the children's body mass index. For this purpose, children's height and weight were measured using internationally accepted techniques under the supervision of two researchers who are child development specialists. All the data obtained from these measurements were recorded using a standardized form. A portable digital scale with an accuracy of 0.1 kg was used to evaluate the weights of the children. A portable stadiometer with a sensitivity of 0.1 mm was used to measure the height of the children. All measurements of the children were carried out in a private area, with attention to their privacy, barefoot and wearing light clothing. Since BMI varies according to variables such as

culture, age, and gender during childhood and adolescence, it is recommended to calculate the standardized score (z score) for the BMI variable. Children's body mass index (BMI) was calculated by dividing their body mass in kilograms by the square of their body length in meters. To verify the BMI data, the researchers used the child body mass index calculation program on the website of the Republic of Turkey Ministry of Health, General Directorate of Public Health, and they confirmed the BMI measurement results by comparing them with the results in this system (<https://hsgm.saglik.gov.tr>, 2022). In addition, children's BMI data were classified as very thin (1), underweight (2–3), normal (4), overweight (5–6), and obese (7), based on the data of the Republic of Turkey Ministry of Health, General Directorate of Public Health (<https://hsgm.saglik.gov.tr>, 2022).

Data Analysis

Data were analyzed based on the distribution of BMI z-scores for children according to current body shape. Given that the data were not normal, the Spearman correlation coefficient was used to confirm the correlation between the BMI z-score and current body size (CBS) and the degree of body dissatisfaction modulus (DDBS) in both sexes. The SPSS 26 statistical package program was used in the analysis of the data. Since the kurtosis and skewness values of the research data were in the range of +1.5–1.5, normal and parametric tests were applied (Tabachnick & Fidell, 2013).

Table 1

Normality Values

	\bar{x}	ss	Skewness	Kurtosis
Perceived Body Image	3.52	1.70	.073	-.799
Desired Body Image	3.55	1.61	-.017	-.767
Dissatisfaction	-.03	1.95	.234	1.230

Pearson Correlation Analysis was used when examining the relationship between height, age, body mass index, and scale scores. The Independent Samples t-Test was used when examining the relationship between gender and scale scores. The results regarding the relationship between height, age, BMI, dissatisfaction categories, and perceived body image scores were obtained with the one-way Anova analysis method. When the test-retest results are evaluated; perceived – perceived retest .91, desired – desired retest .92 dissatisfaction – dissatisfaction retest .92 correlation coefficient values were obtained (Table.1).

Ethical Approval

The present study was carried out with the approval of the Cag University Ethics Committee, dated February 14, 2022, and numbered 2020/02. In addition, research permission and consent from the participants were obtained from pre-school education institutions.

Findings

In this section, the findings obtained as a result of the analysis of the data obtained from the scales and explanations about the findings are given.

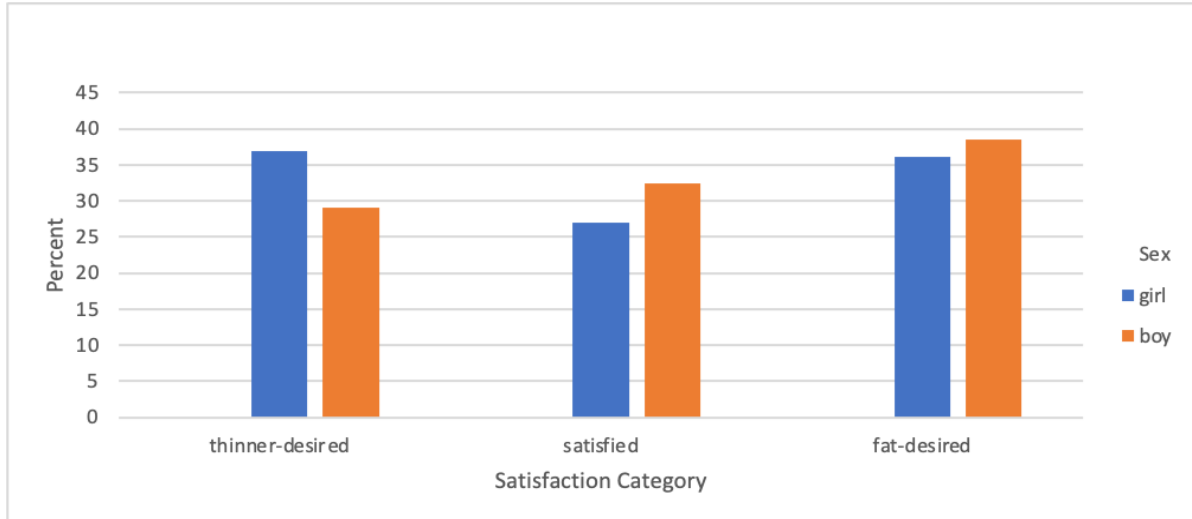
Descriptive data

Table 2 shows the dissatisfaction levels and distribution obtained from the scale scores. 29.7% of the participants are satisfied with their body appearance. 37.5% desire a larger size; 33.2% desire a smaller size (Table.2).

Table 2
Descriptive Data

Dissatisfaction	F	%
-6	3	.6
-5	6	1.1
-4	8	1.5
-3	35	6.5
-2	45	8.3
-1	104	19.3
0	160	29.7
1	79	14.7
2	52	9.6
3	29	5.4
4	6	1.1
5	2	.4
6	10	1.9
Total	539	100.0

Figure 2
Distribution Of Body Dissatisfaction Scores By Gender

Child BMI Category of Ministry of Health

Figure 3

BMI General Average Was Evaluated In Terms Of Perceived Score Categories And Compared With Ministry Of Health Child BMI Categories

Table 3

BMI Difference According To Perceived Score Categories

	Perceived	%	BMI (avg.)	Child BMI Categories
	1	%17.8	15.24	Normal
	2	%11.7	15.56	Normal
BMI General Average	3	%16.3	15.85	Normal
(15.88)	4	%25.2	15.60	Normal
	5	%17.3	16.53	Normal
	6	%6.9	17.73	Overweight
	7	%4.8	15.73	Normal

The categories of the pictogram figures and the data from the Ministry of Health were compared in terms of BMI. According to the Ministry of Health data, the average BMI of the children who perceive themselves as the 1st figure on the pictogram is in the "normal" weight category. However, the 1st figure in the pictogram represents the "very weak" category.

While children who state their body image in the 2nd and 3rd figures are considered weak in the pictogram category, they are considered to be of "normal" weight according to the BMI data of the Ministry of Health. The body perception and BMI averages of the children who prefer only the 4th figure are consistent with the data of the Ministry of Health. This group constitutes 25.2% of the whole. When the average BMI of the children who

perceive themselves in the 5th figure is compared with the data of the Ministry of Health, it is understood that they are of "normal" weight. But children perceive themselves as overweight.

According to the data of the Turkish Ministry of Health, it is understood that the average BMI of the children who perceive themselves in the 6th figure is overweight," and they perceive it correctly.

Finally, the average BMI of the children who perceive themselves in Figure 7 does not match the data of the Turkish Ministry of Health. Children who perceive themselves as being in the obese category are considered normal weight by the ministry's data.

In summary, 25.2%+6.9=32.1% of children perceive their own body correctly, and 67.9% perceive it incorrectly. When the categories of perceived scores are examined, there is a significant difference between the perceived scores in terms of gender. The distribution of perceived and desired body image choices of a total of 539 participants (271 girls and 268 boys) is given in Table 3. According to these data, 54.1% of boys desire 4th and 5th figures, and 79.4% of girls desire 1, 2, 3, and 4th figures (Table.3).

Table 4
Distribution Of Children's Perceived And Desired Body Image Preferences

	Percieved				Desired			
	Girls		Boys		Girls		Boys	
	N	%	N	%	N	%	N	%
F								
1	59	21.8	37	13.8	55	20.3	27	10.1
2	37	13.7	26	9.7	44	16.2	21	7.8
3	46	17.0	42	15.7	57	21.0	42	15.7
4	68	25.1	68	25.4	60	22.1	71	26.5
5	33	12.2	60	22.4	34	12.5	74	27.6
6	11	4.1	26	9.7	14	5.2	23	8.6
7	17	6.3	9	3.4	7	2.6	10	3.7
Total	271	100.0	268	100.0	271	100.0	268	100.0

Table 5
Relationship Between Gender And Scale Scores

	Gender		t	p
	Girls ($\bar{x} \pm sd$)	Boys ($\bar{x} \pm sd$)		
Perceived	3.30±1.74	3.75±1.63	-3.155	.002
Desired	3.16±1.60	3.94±1.53	-5.798	.000
Dissatisfaction	.13±1.98	-.19±1.91	1.932	.054

*student t test. \bar{x} : avg. sd: standard deviation

Perceived and desired scale scores differ significantly by gender ($p < 0.05$). In both cases, the mean score of boys was higher than that of girls (Table 5).

Table 6
The Relationship Between Boys' Perceived and Desired Body Image Scores and Weight and BMI Values

Boys

	Age (Month)	Height	Weight	BMI	Perceived	Desired	Dissatisfaction	
Age (Month)	r	1						
	p							
	N	268						
Height	r	.257**	1					
	p	.000						
	N	268	268					
Weight	r	.145*	.485**	1				
	p	.018	.000					
	N	268	268	268				
BMI	r	-.028	-.286**	.666**	1			
	p	.652	.000	.000				
	N	268	268	268	268			
Perceived	r	-.006	.094	.263**	.214**	1		
	p	.923	.126	.000	.000			
	N	268	268	268	268	268		
Desired	r	-.057	.031	-.003	-.035	.271**	1	
	p	.353	.619	.963	.570	.000		
	N	268	268	268	268	268	268	
Dissatisfaction	r	.041	.055	.227**	.211**	.636**	-.570**	1
	p	.508	.366	.000	.001	.000	.000	
	N	268	268	268	268	268	268	268

Pearson Correlation Analysis | **.

There was a weak positive correlation between perceived body image score and weight and BMI values ($p < 0.05$). A moderately positive correlation was found between desired and perceived body image scores ($p < 0.05$). A moderately positive correlation was found between the dissatisfaction score and the perceived body image score ($p < 0.05$). A moderately negative correlation was found between the dissatisfaction score and the desired body image score ($p < 0.05$). While there was a weak negative correlation between BMI and height, a moderately positive correlation was found between BMI and weight ($p < 0.05$). (Table.6)

Table 7

The Relationship Between Girls' Perceived and Desired Body Image Scores and Weight and BMI Values

Girls

	Age (Month)	Height	Weight	BMI	Perceived	Desired	Dissatisfaction	
Age (Month)	r	1						
	p							
	N	271						
Height	r	.105	1					
	p	.083						
	N	271	271					
Weight	r	.191**	.502**	1				
	p	.002	.000					
	N	271	271	271				
BMI	r	.098	-.320**	.619**	1			
	p	.107	.000	.000				
	N	271	271	271	271			
Perceived	r	-.034	.038	.108	.116	1		
	p	.580	.530	.075	.057			
	N	271	271	271	271	271		
Desired	r	.032	-.109	-.014	.119	.304**	1	
	p	.598	.072	.819	.051	.000		
	N	271	271	271	271	271	271	
Dissatisfaction	r	-.056	.122*	.107	.006	.636**	-.541**	1
	p	.359	.044	.079	.924	.000	.000	
	N	271	271	271	271	271	271	271

Pearson Correlation Analysis **. $p < 0.01$ *. $p < 0.05$

There is a moderate positive relationship between children's desired body image scores and their perceived body image scores ($p < 0.05$). Similarly, a moderate positive correlation was found between the children's dissatisfaction score and perceived body image score ($p < 0.05$). However, a moderate negative correlation was found between the dissatisfaction score and the desired body image score ($p < 0.05$). While there was a moderately negative correlation between BMI and height, a moderate positive correlation was found between BMI and weight ($p < 0.05$). (Table.7).

Table 8*Relationship Between Dissatisfaction Categories and Height, Weight, and BMI*

	$\bar{x} \pm ss$	F	p	difference	
Height	1) thinnerdesired	112.80±6.90	13.469	.000 ^a	1>3*
	2) satisfied	113.69±6.21			2>3*
	3) fatdesired	109.97±8.16			
Weight	1) thinnerdesired	21.43±4.35	10.155	.000 ^a	1>2*
	2) satisfied	20.22±3.24			1>3*
	3) fatdesired	19.78±3.28			
BMI	1) thinnerdesired	16.42±3.01	8.917	.000 ^a	1>2*
	2) satisfied	15.21±1.99			3>2*
	3) fatdesired	15.96±2.76			

a: One way Anova. *Post Hoc: Tukey test.

The average height of children who desire a thinner body and are satisfied with their body is significantly higher than that of those who desire a fatter body. Similarly, the average weight of those who desire a leaner body is significantly higher than that of those who are satisfied with their body and those who desire a fatter body. The average BMI of the children who desire a thinner and fatter body is significantly higher than that of those who are satisfied with their body.

Table. 8 shows taht the distribution of children's perceived and desired scores by gender according to the dissatisfaction categories. The perceived body perception choices of girls who desire a thinner body are concentrated in the 4th and 5th figures. The perceived body image choices of the girls are concentrated in the 1st, 3rd, and 4th figures. Children with body satisfaction are concentrated in the 1st, 3rd, 4th, and 5th figures in both genders.

Discussion & Conclusion

In this study, the aim was to investigate body image and dissatisfaction levels in preschool children and examine the differences according to gender. The first of the most important findings of the study was that the mean scores of the boys were found to be higher than those of the girls in the perceived and desired body image scale scores. 63.5% of the boys preferred the 3rd, 4th, and 5th figures in their perceived body image. This situation is far from the category of very thin and obese, and it can be said that the participant boys have a body perception close to normal values in terms of health. The desired body image choices of boys also have a rate of 69.8% in the same category. It has been observed that the body image that boys perceive and desire is

concentrated in the 3rd, 4th, and 5th figures. On the other hand, 35.5% of girls perceive their bodies as having 1st and 2nd figures, and 36.5% of them report having 1st and 2nd figures as their desired body appearance. In addition, this rate is almost twice the rate for boys in the same figures. This differentiation between girls and boys is thought to be caused by media and cultural influences on girls' desire for a slimmer body. It is an expected result that the male gender is associated with a long and wide body due to cultural and gender-related anatomical differences, and therefore the body appearances that men perceive and desire are larger in volume and mass. When we look at the differences in perceived and desired body appearance according to gender, our results show that the difference between genders is in this direction. Boys desire a heavier body, and girls desire a leaner body. The desired body appearance difference was also found to be significant in this direction. When different studies dealing with children's body perception and body dissatisfaction are examined, it is seen that this finding of the present study is supported. For example, Trembley et al. (2011) stated that girls want to appear thinner than boys. Similarly, Ling et al. (2015), in a study examining the relationship between body image, weight, and self-perception in children aged 8–10 years in China, determined that girls wanted a thinner body and boys wanted a larger body; this finding supports the current research findings. In a different study, Garousi (2013) found that lipophobic (fear of getting fat) attitudes were significantly related to body mass index (BMI) in girls. According to the literature, although these results are not specific to childhood, it is known that adolescents and female adults tend to be dissatisfied with their body image, especially with regard to body fat. This condition can be said to be the result of cultural trends that see slimness as the ideal body type for women. For men, muscularity is the desired model. Negative evaluation of the body may result from the difficulty of adapting to these models. When we look at the differences in perceived and desired body appearance according to gender, our results show that the difference between genders is in this direction. Boys desire a heavier body, and girls desire a thinner body. The desired body appearance difference was also found to be significant in this direction. Considering the distribution of the participants' dissatisfaction with their body appearance, it is seen that 29.7% of them are satisfied with their body appearance, and the majority of those who are dissatisfied are gathered at the -1 and +1 levels (34%). In general, participants desire to be one level thinner or less overweight than their perceived body shape. This shows that the level of dissatisfaction is not high. Leon et al. (2021), in their study examining what children aged 4-6 think about their perceived and ideal bodies, reported that as girls get older, their body perceptions improve and they want to have a thinner body. She stated that the desire for a thinner body is higher, that girls start to talk about their beauty ideals at an early age, and that boys realize that their masculine beauty ideals are lacking at this age. This finding was explained by the fact that the muscles of the body were not represented in the figures or that the boys confused big and strong.

In this study, when the differences in body dissatisfaction in terms of children's genders are examined, a significant difference is observed. However, girls are dissatisfied with their desire to be thinner, whereas boys, on the contrary, are dissatisfied with their desire to be overweight. Regarding the dissatisfaction difference between the sexes, Garousi (2013) found that girls in primary school have a more dissatisfied body image than boys. In another study, Leon et al. (2021) examined what children aged 4-6 think about their perceived and ideal bodies. In the study, it is seen that as the girls age increases, body dissatisfaction develops, and they are training to be thinner than their current bodies. He stated that the desire for a thinner body is higher, that girls start to talk about their beauty ideals at an early age, and that boys realize that their masculine beauty ideals are lacking at this age. In the present study, the difference between the body dissatisfaction levels of children according to gender was insignificant, with a value at the limit, suggesting that it may become significant with the increase of the age factor and that dissatisfaction in girls may reach a significant difference.

This result is also supported when the perceived and desired body image differences of the participant children are examined according to the dissatisfaction categories. While the majority of girls who are satisfied with their bodies perceive the 1st figure, it is seen that there are those who perceive the 4th and 5th figures in boys. Looking at the desired body image values, it is seen that the girls mostly desire the 1st figure, while the boys desire the 4th and 5th figures more. In terms of body dissatisfaction, they stated that girls want to look thinner and boys, especially in the 5-year-old group, want to look bigger. When we look at the differences in height, weight, and BMI according to the dissatisfaction categories, an interesting result in our study was that those with a high average height had a weaker body perception than those with a low average height. This result

suggests that tall and thin body structures are idealized in children of this age group. In the current study, it is an expected result that children who desire a thinner body are more overweight. However, another interesting finding is that some of the children with a higher average BMI desire a leaner body, and some desire a fatter body. Here, especially boys' desire for a heavier body may be due to the fact that preschool children associate being overweight with physical strength.

Another important finding of the study is that there is a moderately positive relationship between the children's body dissatisfaction score and their perceived body image score, and a moderately negative relationship with their desired body image score. In other words, when the perceived body is fatter, weight and therefore BMI are higher. However, although this relationship is seen in the total group, it can be said that there is a misconception in girls' perceptions because there is no positive relationship between body perceptions and BMI. In addition, body dissatisfaction increases as the perceived body image approaches figure 7. However, there are different views on the development of body image in children in the preschool age group. According to some studies, various factors can affect the assessment of children's body image. For example, in Maximova et al. (2015) and Lizana et al. (2015), the most prominent determinant of children's body perception was weight. In both studies, boys and girls who were overweight or obese misjudged their body measurements. On the other hand, some studies (Pereira et al., 2013) indicate that children with normal weight have difficulty perceiving their real bodies and even consider themselves too fat (Duchin et al., 2014). In the current study, it can be said that the positive relationship between perceived body image and BMI in men shows that men have better body perceptions. The absence of a relationship between girls' body image and BMI indicates that girls have illusions about body image.

According to the data of the Ministry of Health, the average BMI of the children who perceive themselves in the 1st figure is in the "normal" weight category. However, the 1st figure in the pictogram represents the "very weak" category. Children who state their body image in the 2nd and 3rd figures are considered weak in the pictogram category, but are considered to be of "normal" weight according to the BMI data of the Ministry of Health. The body perception and BMI averages of the children who prefer only the 4th figure are consistent with the data of the Ministry of Health. This group constitutes 25.2% of the whole. When the BMI averages of the children who perceive themselves in the 5th and 6th figures are compared with the data of the Ministry of Health, it is understood that they are of "normal" weight. But children perceive themselves as overweight. Finally, the average BMI of the children who perceive themselves in Figure 7 does not match the data of the Ministry of Health. Children who perceive themselves in the obese category are seen as normal weight when compared with the ministry data, and 74.8% of the participating children perceive their bodies incorrectly. Duchin et al. (2014) confirmed that body image choice is positively related to children's age; age was identified as another factor contributing to children's body image. Chung, Perrin, and Skinner (2013) concluded that older children perceive their weight status more accurately. In the same study, it is emphasized that boys and girls of all ages who perceive themselves as overweight are more likely to engage in weight loss behaviors. For this reason, it is considered very important to consider age when focusing on body image in children. For example, Martin (2015), in his study of children's body perceptions in Malta by asking children to draw their own bodies, found that 5-year-old obese boys and girls seem unaware of any differences in body shape. This situation changed in the 10-year-old group, where being overweight was negatively stigmatized. It was observed that obese children in the 10-year-old group developed coping strategies to cope with physical inhibition, insult, and exclusion by their peers compared to the 5-year-old group. Possibly mediated, the lean body ideal affects school-age boys and girls more than younger boys and girls. However, Tremley et al. (2011), in their study on children's body image, suggested that age does not affect body image. This difference revealed by the studies can be interpreted depending on the cultural difference as an important factor on body image, as well as the fact that the development of body image in children is at the beginning stage in the early childhood years. On the other hand, Leon et al. (2021) examined what children aged 4-6 think about their perceived and ideal bodies. In the study, as the girls ages grew, their body perceptions improved, and it was seen that the girls wanted to have a thinner body. They stated that the desire for a thinner body is higher, that girls start to talk about their beauty ideals at an early age, and that boys realize that their masculine beauty ideals are lacking at this age. This finding was explained as the fact that the muscles are not represented in the pictures or that boys confuse big and strong.

Although some of the children wanted to be heavier or thinner, it was observed that they were satisfied with their bodies because they chose the same figure as the perceived and ideal one. Damiano et al. (2015) examined the relationship between body size attitudes and body image and parental attitudes of 4-year-old girls and boys. It was found that boys had a more positive attitude towards larger figures, and girls associated positive traits with a slimmer figure. Dohnt and Tiggemann (2006) examined the influence of peers and media on body image concerns. It has been stated that girls up to the age of six want a slimmer ideal figure due to peer and media influence, and girls who look at magazines for adult women are particularly dissatisfied with their appearance. Pallan et al. (2011) conducted a study on body image, body dissatisfaction, and weight status in South Asian children. Body dissatisfaction was found at a high rate (80%) in children aged 5 years. It is known that overweight girls and boys experience body dissatisfaction. The study shows that gender differences in body dissatisfaction are not evident at early ages. When the relationship between BMI and height and weight is examined, while height increases, BMI decreases; as weight increases, BMI also increases. The average height of those who desire a thinner body and are satisfied with their body is significantly higher than that of those who desire a fatter body. The average weight of those who desire a thinner body is significantly higher than that of those who are satisfied with their body and those who desire a fatter body. The average BMI of those who desire a thinner and fatter body is significantly higher than that of those who are satisfied with their body. It is widely known in the literature that body dissatisfaction is directly related to BMI. Neves et al. (2017) also obtained results confirming this relationship in children. Body dissatisfaction is higher among overweight individuals. Obese Australian children reported higher levels of dissatisfaction than those who were underweight. Leite et al. (2015) and Wallander et al. (2013) also present results confirming these findings in Brazilian and American children, respectively. As a result, being overweight and the accompanying body dissatisfaction seem to be a concern that affects children and young people alike. Tatangelo et al. (2016) examined body dissatisfaction and sociocultural messages about the body in preschool children. It showed that there is no obvious gender difference in body dissatisfaction, parents have a significant influence on children's body image, and more research is needed for peer and media influence. Hayes and Tantleff-Dunn (2010) examined the effects of popular children's media on the body image of 3- to 6-year-old girls. They seem to express. Harriger et al. (2010), in the study of body size stereotypes and internalization of thin ideal body size in preschool girls, show that the internalization of thin ideal body size and the thin body size in girls aged 3-5 years are shaped from an early age in western societies.

Those who choose the 1st and 2nd figures in terms of the body size perceived by the children actually have a normal body mass index, according to the data of the Ministry of Health, but the category in which they perceive themselves is in the very thin category. On the other hand, it is seen that those who choose the 7th figure among the children are quite dissatisfied with their perceived body perceptions. While these children perceived themselves as being in the obese category, their BMI data stated that they were in the normal category. In other words, it is seen that the body perceptions of the children who chose the figures at the end points are not healthy. While girls want a slimmer body, boys, on the contrary, want a larger body. This shows that approximately 34% of the children have body dissatisfaction. It is seen in the current research that body dissatisfaction affects children from an early age. Considering the media's recent orientation on body image in children and adolescents, early intervention programs can be applied to prevent health problems related to body dissatisfaction in later developmental periods.

In addition, interdisciplinary intervention programs can be developed by conducting interdisciplinary research on child body perception in the fields of child health, psychology, child psychiatry, and child development. In addition, it may be recommended to provide in-service training for child development and pre-school education teachers to increase body perception, body positivity and self-esteem in children.

Author Contribution Rates

The authors contributed equally to the study.

Ethical Declaration

All rules included in the "Directive for Scientific Research and Publication Ethics in Higher Education Institutions" have been adhered to, and none of the "Actions Contrary to Scientific Research and Publication Ethics" included in the second section of the Directive have been implemented.

Conflict Statement

The author declares no competing interests.

Türkçe Sürümü

Giriş

Beden memnuniyetsizliği, insanların zihinsel ve fiziksel sağlığı üzerinde uzun vadeli sonuçları olan önemli bir halk sağlığı sorunudur. Bu nedenle erken dönemde tespit edilip müdahale edilmesi oldukça önemlidir (Bird, Halliwell, Diedrichs ve Harcourt, 2013; Stice ve Bearman, 2001). Beden imajı ve memnuniyetsizlik uzun yıllardır tartışılan bir konu olmasına rağmen bu konudaki araştırmaların ağırlıklı olarak ergenlik ve yetişkinlik dönemlerine odaklandığı görülmektedir. Araştırmaların ergenlik ve yetişkinlik dönemlerine odaklanılmasının temel nedeni beden imajına ilişkin sorunların bu gelişim dönemlerinde daha görünür olmasıdır. Ancak farklı araştırmalar 24 aylık bebeklerin vücut yapıları hakkında bilgi sahibi olduğuna dair kanıtlar sunmakta ve bebeklerin insan vücuduna ilişkin kategorize etme yeteneklerinin çok erken yaşlardan itibaren başladığını ortaya koymaktadır (Bhatt, Bertin, Hayden ve Reed, 2005; Heron- Delaney ve diğerleri, 2011). Ergenlik ve çocukluk döneminde beden imajını inceleyen bazı araştırmalar da beden tatmininin veya memnuniyetsizliğinin ergenliğe göre çok daha erken gelişim aşamalarında ortaya çıktığını göstermektedir (Boothroyd, Tovée ve Evans, 2021; Bird, Halliwell, Diedrichs ve Harcourt, 2013; Hart, Cornell, et al. diğerleri, Damiano ve Paxton, 2015). Okul öncesi dönemde yaş, cinsiyet, aile, medya ve akran ilişkileri gibi faktörlerin çocukların beden algısı üzerindeki etkisi, gelişim sürecinin ilerlemesine bağlı olarak artmaktadır. Özellikle okul öncesi dönemde örgün eğitim sürecine dahil olan çocukların, farklı akran gruplarıyla etkileşime girmeleri nedeniyle beden algıları cinsiyete göre farklılık gösterebilmektedir. Bu etkileşimlerde kız ve erkek çocuklar arasında farklılıklar olsa da ideal vücut ölçülerine sahip olmak veya olmamak, özellikle eğitim ortamlarında akranlar arası ilişkileri de etkileyebilmektedir. Bu açıdan bakıldığında çocukların beden algısının erken yaşlardan itibaren belirlenmesi, erken müdahale açısından oldukça önemlidir. Bu çalışmada okul öncesi dönemdeki çocukların bedenleriyle ilgili algıladıkları ve arzuladıkları beden imajı puanları ile beden memnuniyetsizlikleri arasındaki ilişki incelenmiştir.

Çocukların yaşamın ilk yıllarındaki gelişimsel deneyimleri, bireyin ergenlik ve yetişkinlik dönemindeki algı, tutum ve davranışlarının önemli bir belirleyicisidir. Beden imajının gelişimi de çocukların diğer gelişim alanlarında olduğu gibi sosyokültürel etkilerle şekillenmektedir (Boothroyd, Tovée ve Evans, 2021; Neves, Cipriani, Meireles, da Rocha Morgado ve Ferreira, 2017). Çocukluk dönemindeki beden imajı gelişimi sonuçları, ergenlik ve yetişkinlik gibi diğer gelişim dönemlerinde kişinin bedeninden memnun olma veya memnun olmama durumu olarak karşımıza çıkmaktadır. Aile (Damiano ve diğerleri, 2015; Flax, Thakwalakwa, Phuka ve Jaacks, 2020;; akran (Tiggemann, 2006) ve medya (Sherman ve Zurbriggen, 2014) dahil olmak üzere çocukluk çağında beden imajının gelişimini etkileyen faktörleri belirlemeye yönelik çalışmalar. (Kale, Hurşidi ve Karaboğa, 2021) Ailenin, akranların ve/veya medyanın küçük yaşlardan itibaren çocuklar için ideal beden vurgusu yapılması, ergenlik ve yetişkinlik döneminde beden imajından memnuniyetsizliğe ve buna bağlı olarak birçok sağlık sorununa yol açmaktadır. İdeal bedene ulaşma kaygısı, ergenlik döneminde anoreksiya nervoza ve bulimia nervoza gibi yeme bozukluklarına bağlı psikopatolojik sorunlara neden olabilmektedir (Lantz, Gaspar, DiTore, Piers ve Schaumberg, 2018; Mintem, Gigante ve Horta, 2015). Yeme bozukluklarının yanı sıra, algılanan beden ile arzu edilen beden arasındaki fark arttıkça kişi, benlik saygısında azalmayla birlikte diğer insanlarla ilişkileri başlatma ve sürdürme dahil sosyal ve duygusal etkileşimde sorunlar yaşayabilir.

Günümüzde sosyal medyanın da etkisiyle ergenlik öncesi ve ergenlik döneminden başlayarak gençlerin estetik cerrahi girişimlere yönelmelerinde büyük bir artış yaşanıyor. Hatta sosyal medyanın da etkisiyle ergenlik öncesi ve ergenlik döneminden başlayarak gençlerin estetik cerrahi girişimlere başvurma eğilimlerinde büyük bir artış görülmektedir (Sagrera ve ark., 2022). Her ne kadar estetik cerrahi gibi görünümü farklılaştıran uygulamalar algılanan kusurdan kurtulmak amacıyla yapılsa da bu durum özellikle kişilerde yeni görünümünden memnuniyetsizlik, özgüven düşüklüğü ve eşlik eden psikopatoloji riskinin artmasına neden olmaktadır. Vücut dismorfik bozukluğu ile birliktedir (Furnham ve Levitas 2012). Ayrıca beden memnuniyetsizliğinin erken dönemde ele alınmadığı ve psikolojik destek sağlanmadığı durumlarda, beden memnuniyetsizliğinin ileriki yaşlarda majör depresyon ve intihar girişimleri (Brausch ve Muehlenkamp, 2007) için risk artırıcı bir faktör olduğu belirtilmektedir.

İletişim teknolojilerinin gelişmesi ve çocukların medya ile etkileşiminin ve harcadığı zamanın artması göz önüne alındığında ideal beden algısı, ergenlik döneminden çok önce medya aracılığıyla çocuklara, filmler, reklamlar ve hatta oyuncaklar aracılığıyla aktarılmaktadır (Anschutz, Engels, 2004). Van Leeuwe ve van Strien, 2009). Ancak erken çocukluk döneminde beden imajını inceleyen araştırmaların sayısı oldukça sınırlıdır. Çalışmalarda sınırlılıklar, küçük çocuklarda sözlü anlatım becerilerinin yeterince gelişmemiş olmasından ve çocuklarda okuma-yazma yeterliliğinin henüz gelişmemesi nedeniyle mevcut yazılı değerlendirme araçlarının kullanılmamasından kaynaklanmaktadır. Bu nedenlerden dolayı küçük çocukların beden imajının incelenmesinde değerlendirme aracı olarak piktogramlar tercih edilmektedir (Cash ve Mikulka, 1990; Collins, 1991; Truby ve Paxton, 2002). Mevcut araştırmalar çocuklara yönelik kullanılan bu ölçme araçlarının kültür, ırk, etnik köken gibi faktörlere bağlı olarak farklılık gösterdiğini ortaya koymakta ve ölçeğin farklı kültürlerde geçerlilik ve güvenilirlikle kullanılması önerilmektedir (Gragon, 2021). Resimsel ölçekler genel olarak çok inceden çok kiloluya kadar belirli bir sırayla insan silüetlerinin yer aldığı görüntülerden oluşmaktadır (Lowes ve Tiggemann, 2003; Truby ve Paxton, 2002). Katılımcı çocuktan kendi vücuduna benzeyen bir görüntü göstermesi istenir. Daha sonra aynı görseldeki figürlerin istenilen bedeni göstermesi istenir. Çocuğun beden algısından memnun olup olmadığı, istenilen beden üzerindeki figürler ile çocuğun belirttiği beden arasındaki farka göre belirlenir. Çocukluk döneminde beden algısını inceleyen farklı çalışmalarda resim ölçeklerinde figür sayısının farklılık gösterdiği ve figürlerin renkli veya renksiz olarak yer aldığı görüldüğü de temelde değerlendirmelerin benzer şekilde yapıldığı görülmektedir (Collins, 1991; Musher-Eizenman ve diğerleri, 2003; Spiel, Paxton ve Yager, 2012; Damiano vd., 2015). Literatür incelendiğinde çocukların beden algısını belirlemek amacıyla şekil testlerinden yararlanılmaktadır. Türkiye'de çocukluk çağında beden imajı ve beden memnuniyetsizliğini belirlemeye yönelik geçerli bir ölçek bulunmamaktadır. Bu durum Türk kültüründe özellikle erken çocukluk döneminde beden algısını belirlemeye yönelik ölçeklere ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir (Kale, Hurşidi ve Balcı, 2021). Bu çalışmada Collins (1991) tarafından geliştirilen beden imajı ölçeği Türkiye'de erken çocukluk çağındaki çocuklara uygulanmıştır.

Yöntem

Araştırma Modeli

Bu çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden biri olan ilişkisel tarama yöntemi kullanılmıştır. Çocukların bedenlerine ilişkin algıladıkları ve arzuladıkları beden algısı puanları ile beden memnuniyetsizlikleri arasındaki ilişki incelenmiştir.

Örneklem

Araştırma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden biri olan ölçüt örnekleme kullanılmıştır. Araştırmaya dahil edilen çocuklar için okul öncesi çağında olmak ve bir okul öncesi eğitim kurumuna devam ediyor olmak gibi kriterler belirlenmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Adana il merkezinde yer alan yedi ilçe oluşturmaktadır. Anaokuluna kayıtlı 4-5-6 yaş arası çocuklardan oluşmaktadır. Okullardan alınan bilgiye göre araştırmanın yapıldığı tarihler arasında. Okulda 270 erkek ve 330 kız olmak üzere toplam 600 çocuk eğitim görmektedir. Araştırmaya çocukların katılımının gönüllülük esası dikkate alınmış olup, katılmak istemeyen 61 çocuk çalışmaya dahil edilmemiştir. Çocukların araştırmaya katılması için ailelere onam mektubu gönderilerek izin alınmıştır. Araştırmaya, Adana ilindeki yedi ilçe anaokuluna devam eden 4-5-6 yaş arası (268 erkek ve 271 kız) toplam 539 okul öncesi çocuk dahil edilmiştir. Katılımcı çocukların yaş ortalaması $5 \pm 0,34$ olarak hesaplanmıştır.

Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada çocukların demografik özelliklerini ve vücut kitle indekslerini belirlemeye yönelik bilgi formu kullanıldı. Ayrıca çocukların beden algısını belirlemek amacıyla 7 insan figüründen oluşan resimli bir ölçek kullanılmıştır.

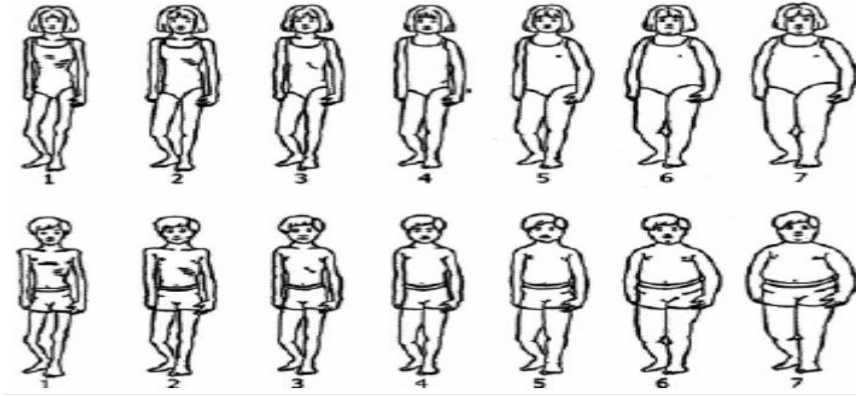
Piktogram

Collins (1991) tarafından uyarlanan vücut derecelendirme ölçeği, çok zayıftan obezliğe kadar değişen insan vücut hatlarını temsil eden yedi figürden oluşmaktadır (Şekil 1). Her figürün 1'den 7'ye kadar bir numarası vardır. Ölçeğin uygulama süreci şu şekildedir; ilk olarak çocuklara Şekil 1'de yer alan görsel gösterilir ve cinsiyetlerine uygun olan 7 figürden kendi vücut ölçülerine benzeyen figürü seçmeleri istenir. Çocukların bu ilk belirledikleri algılanan beden ölçüleri olarak değerlendirilir. Bu belirlemenin ardından çocuklara yine aynı figürlerden hangi vücuda sahip olmak istedikleri sorularak arzuladıkları beden ölçüsü belirlenir. Son olarak, ideal vücut boyutunun

(arzulanan), mevcut vücut boyutundan (algılanan) çıkarılmasıyla elde edilen puan çocukların bedenlerinden memnuniyetsizlik derecesini gösterir. Bu puan, çocukların vücut ölçülerini artırmak istediklerinde negatif, bedenlerini küçültmek istediklerinde ise pozitif olarak değerlendirildi. Bu değerlendirme, çocuklardan vücut boyutunu artırma veya azaltma isteğinden bağımsız olarak vücut memnuniyetsizliğini karakterize etmek için kullanıldı. Elde edilen puan değeri " $0 <$ " veya " $0 >$ " olan çocuklar beden memnuniyetsizliğine sahip, puan değeri " 0 " olan çocuklar ise beden memnuniyetine sahip olarak değerlendirilmiştir.

Şekil 1

Resimli Ölçek (Collins, 1991).

Collins (1991), resimli aracın çocuklar arasında 3 gün aralıklarla test-tekrar test uygulamasında şekil seçimlerine ilişkin test-tekrar test güvenilirlik katsayılarını aşağıdaki şekilde ortaya koymuştur. Analiz, çocukların beden tercihlerinin çoğu durumda sabit kaldığını ve çocukların tercihlerinin tutarlılık puanlarının 0,91'e kadar yükseldiğini gösterdi. Bu çalışmada da benzer pilot çalışmalar yapılmış, ölçümler üç gün arayla tekrarlanmış ve tutarlılık puanları 0,92 olarak elde edilmiştir.

Antropometrik Ölçümler

Araştırmacılar çocukların vücut kitle indeksini hesaplamak için çocukların boy ve kilolarını ölçtüler. Bu amaçla çocuk gelişimi uzmanı iki araştırmacının gözetiminde çocukların boy ve kiloları uluslararası kabul görmüş teknikler kullanılarak ölçüldü. Bu ölçümlerden elde edilen tüm veriler standart bir form kullanılarak kaydedildi. Çocukların ağırlıklarını değerlendirmek için 0,1 kg hassasiyetli taşınabilir dijital terazi kullanıldı. Çocukların boylarını ölçmek için 0,1 mm hassasiyete sahip portatif boy ölçer kullanıldı. Çocukların tüm ölçümleri özel bir alanda, mahremiyetlerine dikkat edilerek, yalınayak ve hafif kıyafetlerle yapıldı. Çocukluk ve ergenlik döneminde BMI kültür, yaş, cinsiyet gibi değişkenlere göre değişiklik gösterdiğinden BKİ değişkeni için standardize puanın (z skoru) hesaplanması önerilmektedir. Çocukların vücut kitle indeksi (BKİ), kilogram cinsinden vücut kütlelerinin metre cinsinden vücut uzunluğunun karesine bölünmesiyle hesaplandı. Araştırmacılar, BKİ verilerini doğrulamak için T.C. Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü'nün internet sitesinde yer alan çocuk vücut kitle indeksi hesaplama programını kullanmış ve BMI ölçüm sonuçlarını bu sistemdeki sonuçlarla karşılaştırarak doğrulamışlardır. (<https://hsgm.saglik.gov.tr>, 2022). Ayrıca çocukların BKİ verileri de T.C. Bakanlığının verilerine göre çok zayıf (1), zayıf (2-3), normal (4), fazla kilolu (5-6) ve obez (7) olarak sınıflandırıldı. Sağlık Müdürlüğü, Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü (<https://hsgm.saglik.gov.tr>, 2022).

Veri Analizi

Veriler, kız ve erkek çocuklar için mevcut vücut şekline göre BMI z-skorlarının dağılımına göre analiz edildi. Verilerin normal olmadığı göz önüne alındığında, her iki cinsiyette BMI z-skoru ile Mevcut Vücut Boyutu (CBS) ve vücut memnuniyetsizliği derecesi modülü-DDBS arasındaki korelasyonu doğrulamak için Spearman korelasyon katsayısı kullanıldı. Verilerin analizinde SPSS 26 istatistiksel paket programı kullanılmıştır. Araştırma verilerinin

basıklık ve çarpıklık değerleri +1.5 -1.5 aralığında olduğu için normal göstermiş ve parametrik testler uygulanmıştır (Tabachnick ve Fidell, 2013).

Tablo 1
Normallik Değerleri

	\bar{x}	Ss	Skewness	Kurtosis
Algılanan Beden Algısı	3.52	1.70	.073	-.799
Arzulanan Beden Algısı	3.55	1.61	-.017	-.767
Memnuniyetsizlik	-.03	1.95	.234	1.230

Boy, yaş (ay olarak), beden kitle indeksi ve ölçek puanları arasındaki ilişki incelenirken Pearson Correlation Analysis kullanılmıştır. Cinsiyet ve ölçek puanları arasındaki ilişki incelenirken Independent Samples t-Test kullanılmıştır. Boy, yaş, BKİ ile memnuniyetsizlik kategorileri ve algılanan beden algısı puanları arasındaki ilişkiye yönelik sonuçlar One way Anova Analysis yöntemiyle elde edilmiştir. Test tekrar test sonuçları değerlendirildiğinde; Algılanan – Algılanan tekrar test .91, Arzulanan - Arzulanan tekrar test .92 Dissatisfaction – dissatisfaction retest .92 korelasyon katsayı değerleri elde edilmiştir (Tablo 1).

Etik Onay

Bu çalışma Çağ Üniversitesi Etik Kurulu'nun 14 Şubat 2022 tarih ve 2020/02 sayılı onayı ile gerçekleştirildi. Ayrıca okul öncesi eğitim kurumlarından katılımcılardan araştırma izni ve onamları alınmıştır.

Bulgular

Bu bölümde ölçeklerden elde edilen verilerin analizi sonucunda elde edilen bulgulara ve bulgulara ilişkin açıklamalara yer verilmektedir.

Tanımlayıcı veriler

Tablo 2'de ölçek puanlarından elde edilen memnuniyetsizlik düzeyleri ve dağılımları gösterilmektedir. Katılımcıların %29,7'si vücut görünümünden memnun. %37,5'i daha büyük beden istiyor; %33,2'si daha küçük beden istiyor (Tablo 2).

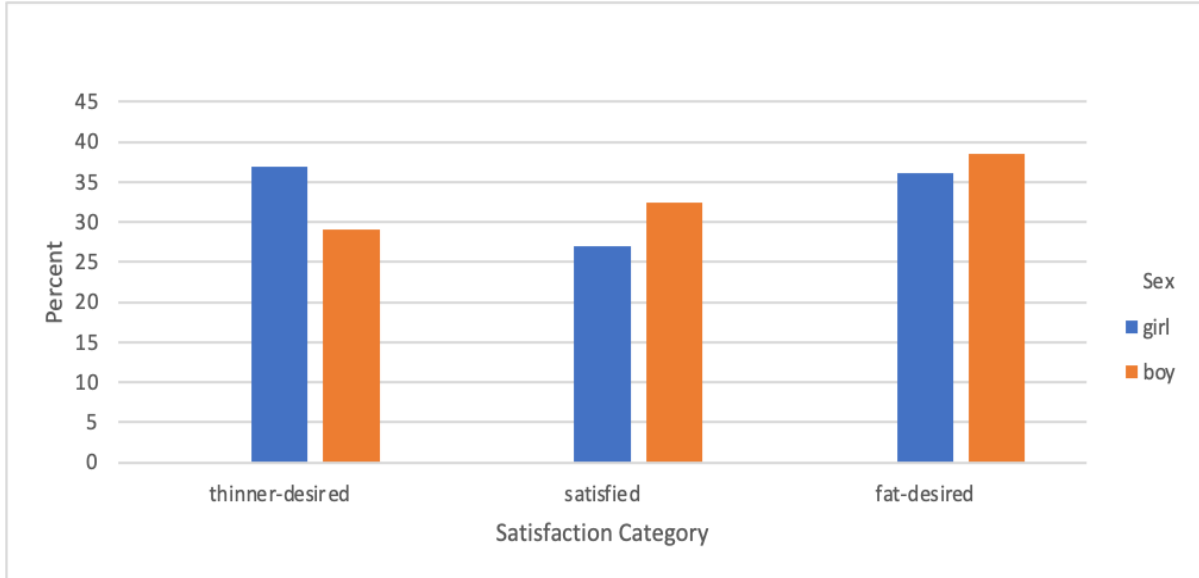
Tablo 2

Tanımlayıcı Veriler

Memnuniyetsizlik	F	%
-6	3	.6
-5	6	1.1
-4	8	1.5
-3	35	6.5
-2	45	8.3
-1	104	19.3
0	160	29.7
1	79	14.7
2	52	9.6
3	29	5.4
4	6	1.1
5	2	.4
6	10	1.9
Toplam	539	100.0

Şekil 2

Cinsiyetlere göre beden memnuniyetsizliğinin dağılımı

Şekil 3

BKİ Genel Ortalaması Algılanan Puan Kategorileri Açısından Değerlendirilerek Sağlık Bakanlığı Çocuk BKİ Kategorileri ile Karşılaştırıldı.

Tablo 3

Algılanan Puan Kategorilerine Göre BKİ Farkı

	Algılanan	%	BKİ (ort.)	Çocuk BKİ Categories
BKİ Genel Ortalama (15.88)	1	%17.8	15.24	Normal
	2	%11.7	15.56	Normal
	3	%16.3	15.85	Normal
	4	%25.2	15.60	Normal
	5	%17.3	16.53	Normal
	6	%6.9	17.73	Aşırı Kilolu
	7	%4.8	15.73	Normal

Piktogram figürlerinin kategorileri ile Sağlık Bakanlığı verileri BKİ açısından karşılaştırıldı. Sağlık Bakanlığı verilerine göre kendilerini piktogramda 1. figür olarak algılayan çocukların BKİ ortalaması "normal" düzeydedir "ağırılık kategorisi. Ancak piktogramdaki 1. figür "çok zayıf" kategorisini temsil etmektedir. 2. ve 3. figürlerde beden imajını belirten çocuklar piktogram kategorisinde zayıf kabul edilirken, Sağlık Bakanlığı BKİ verilerine göre "normal" kiloda kabul ediliyor. Sadece 4. figürü tercih eden çocukların beden algısı ve BKİ ortalamaları Sağlık Bakanlığı verileriyle uyumludur. Bu grup toplamın %25,2'sini oluşturmaktadır. Kendini 5. figürde algılayan çocukların ortalama BKİ'leri Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığı verileriyle karşılaştırıldığında "normal" kiloda oldukları anlaşılıyor. Ancak çocuklar kendilerini aşırı kilolu olarak algılıyorlar. Sağlık Bakanlığı verilerine göre kendilerini 6. figürde algılayan çocukların BKİ ortalamasının fazla kilolu olduğu ve bunu doğru algıladıkları anlaşılmaktadır. Son olarak, figür 7'de kendilerini algılayan çocukların BKİ ortalamaları Sağlık Bakanlığı verileriyle örtüşmemektedir. Kendisini obez kategorisinde algılayan çocuklar bakanlık verilerine göre normal kilolu kabul ediliyor. Özetle çocukların %25,2+6,9=%32,1'i kendi bedenini doğru, %67,9'u ise yanlış algılamaktadır. Algılanan

puanların kategorileri incelendiğinde cinsiyete göre algılanan puanlar arasında anlamlı bir farklılık bulunmaktadır. Toplam 539 katılımcının (271 kız ve 268 erkek) algıladıkları ve istedikleri beden imajı tercihlerinin dağılımı Tablo 3'te verilmiştir. Bu verilere göre erkeklerin yüzde 54,1'i 4'üncü ve 5'inci figürü, kızların ise yüzde 79,4'ü 1, 2, 3 ve 4'üncü figürü istemektedir (Tablo 3).

Tablo 4*Çocukların Algılanan ve Arzulanan Beden Algılan Tercihlerinin Dağılımı*

F	Algılanan				Arzulanan			
	Kızlar		Erkekler		Kızlar		Erkekler	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1	59	21.8	37	13.8	55	20.3	27	10.1
2	37	13.7	26	9.7	44	16.2	21	7.8
3	46	17.0	42	15.7	57	21.0	42	15.7
4	68	25.1	68	25.4	60	22.1	71	26.5
5	33	12.2	60	22.4	34	12.5	74	27.6
6	11	4.1	26	9.7	14	5.2	23	8.6
7	17	6.3	9	3.4	7	2.6	10	3.7
Top.	271	100.0	268	100.0	271	100.0	268	100.0

Tablo 5*Cinsiyet ve Ölçek Skorları Arasındaki İlişki*

	Cinsiyet		t	p
	Kızlar ($\bar{x} \pm sd$)	Erkekler ($\bar{x} \pm sd$)		
Algılanan	3.30±1.74	3.75±1.63	-3.155	.002
Arzulanan	3.16±1.60	3.94±1.53	-5.798	.000
Memnuniyetsizlik	.13±1.98	-.19±1.91	1.932	.054

*student t test. \bar{x} : avg. sd: standard deviation

Tablo 4 ve 5 'te görüldüğü üzere çocukların algılanan ve arzulanan ölçek puanları cinsiyetlerine göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p < 0,05$). Her iki tabloda da erkeklerin puan ortalaması kızlardan daha yüksektir (Tablo 4-5).

Tablo 6*Algılanan ve Arzulanan Beden Algısı Skorları ile Ağırlık, BKİ Değerleri İlişkisi***Erkekler**

	Yaş (Ay)	Boy	Kilo	BKİ	Algılanan	Arzulanan	Memnuniyetsizlik	
Yaş (Ay)	r	1						
	p							
	N	268						
Boy	r	.257**	1					
	p	.000						
	N	268	268					
Kilo	r	.145*	.485**	1				
	p	.018	.000					
	N	268	268	268				
BKİ	r	-.028	-.286**	.666**	1			
	p	.652	.000	.000				
	N	268	268	268	268			
Algılanan	r	-.006	.094	.263**	.214**	1		
	p	.923	.126	.000	.000			
	N	268	268	268	268	268		
Arzulanan	r	-.057	.031	-.003	-.035	.271**	1	
	p	.353	.619	.963	.570	.000		
	N	268	268	268	268	268	268	
Memnuniyetsizlik	r	.041	.055	.227**	.211**	.636**	-.570**	1
	p	.508	.366	.000	.001	.000	.000	
	N	268	268	268	268	268	268	268

Pearson Korelasyon Analizi **.

Algılanan beden algısı puanı ile kilo ve BKİ değerleri arasında pozitif yönde zayıf bir ilişki vardı ($p<0,05$). Arzulanan beden imajı ile algılanan beden imajı puanları arasında orta düzeyde pozitif korelasyon bulunmuştur ($p<0,05$). Memnuniyetsizlik puanı ile algılanan beden imajı puanı arasında orta düzeyde pozitif korelasyon bulunmuştur ($p<0,05$). Memnuniyetsizlik puanı ile arzulanan beden algısı puanı arasında orta derecede negatif bir ilişki bulunmuştur ($p<0,05$). BKİ ile boy arasında zayıf negatif korelasyon bulunurken, BKİ ile ağırlık arasında orta derecede pozitif korelasyon bulundu ($p<0,05$).

Tablo 7*Algılanan ve Arzulanan Beden Algısı Skorları ile Ağırlık, BKİ Değerleri İlişkisi***Kızlar**

		Yaş (Ay)	Boy	Kilo	BKİ	Algılanan	Arzulanan	Memnuniyetsizlik
Yaş (Ay)	r	1						
	p							
	N	271						
Boy	r	.105	1					
	p	.083						
	N	271	271					
Kilo	r	.191**	.502**	1				
	p	.002	.000					
	N	271	271	271				
BKİ	r	.098	-.320**	.619**	1			
	p	.107	.000	.000				
	N	271	271	271	271			
Algılanan	r	-.034	.038	.108	.116	1		
	p	.580	.530	.075	.057			
	N	271	271	271	271	271		
Arzulanan	r	.032	-.109	-.014	.119	.304**	1	
	p	.598	.072	.819	.051	.000		
	N	271	271	271	271	271	271	
Memnuniyetsizlik	r	-.056	.122*	.107	.006	.636**	-.541**	1
	p	.359	.044	.079	.924	.000	.000	
	N	271	271	271	271	271	271	271

Pearson Korelasyon Analizi **. $p < 0.01$ *. $p < 0.05$

Çocukların arzulanan beden algısı puanları ile algılanan beden imajı puanları arasında pozitif yönde orta düzeyde bir ilişki bulunmuştur ($p < 0,05$). Benzer şekilde çocukların memnuniyetsizlik puanı ile algılanan beden imajı puanı arasında da orta düzeyde pozitif korelasyon bulunmuştur ($p < 0,05$). Ancak memnuniyetsizlik puanı ile arzu edilen beden algısı puanı arasında orta düzeyde negatif bir ilişki bulunmuştur ($p < 0,05$). BKİ ile boy arasında orta derecede negatif korelasyon bulunurken, BKİ ile ağırlık arasında orta derecede pozitif korelasyon bulundu ($p < 0,05$).

Tablo 8
Memnuniyetsizlik Kategorileri ile Boy, Kilo ve BKİ Arasındaki İlişki

	$\bar{x} \pm ss$	F	p	Fark	
Boy	1) Daha ince olmak isteyen	112.80±6.90	13.469	.000 ^a	1>3*
	2) Memnun	113.69±6.21			2>3*
	3) Daha şişman olmak isteyen	109.97±8.16			
Ağırlık	1) Daha ince olmak isteyen	21.43±4.35	10.155	.000 ^a	1>2*
	2) Memnun	20.22±3.24			1>3*
	3) Daha şişman olmak isteyen	19.78±3.28			
BKİ	1) Daha ince olmak isteyen	16.42±3.01	8.917	.000 ^a	1>2*
	2) Memnun	15.21±1.99			3>2*
	3) Daha şişman olmak isteyen	15.96±2.76			

a: One way Anova. *Post Hoc: Tukey test.

Daha ince bir vücut isteyen ve vücutundan memnun olan çocukların ortalama boyu, daha şişman bir vücut isteyen çocuklara göre anlamlı derecede daha yüksektir. Benzer şekilde, daha zayıf bir vücut arzulayanların ortalama kilosu, vücutundan memnun olan ve daha şişman bir vücut arzulayanlara göre önemli ölçüde daha yüksektir. Daha ince ve daha şişman bir vücut isteyen çocukların BKİ ortalaması, vücutundan memnun olan çocuklara göre anlamlı derecede yüksektir.

Tablo 8'de memnuniyetsizlik kategorilerine göre çocukların algıladıkları ve almak istedikleri puanların cinsiyete göre dağılımı gösterilmektedir. Daha ince bir vücut isteyen kızların algılanan beden algısı tercihleri ise 4. ve 5. figürlerde yoğunlaşıyor. Kızların algılanan beden imajı tercihleri 1., 3. ve 4. figürlerde yoğunlaşmaktadır. Beden memnuniyeti olan çocuklar her iki cinsiyette de 1., 3., 4. ve 5. figürlerde yoğunlaşmıştır.

Tartışma ve Sonuç

Bu çalışmada okul öncesi dönemdeki çocuklarda beden algıları ve beden memnuniyetsizlik düzeylerinin cinsiyete göre farklılaşma durumları incelenmiştir. Araştırmanın en önemli bulgularından ilki, algılanan ve istenen beden imajı ölçeği puanlarında erkeklerin ortalama puanlarının kızlardan daha yüksek bulunmasıdır. Erkek çocuklarının %63,5'i algılanan beden puanları, piktogramda yer alan 3., 4. ve 5. figürleri yoğunlaşmıştır. Bu durum çok zayıf ve obez kategorisinden uzak olup, katılımcı erkek çocukların sağlık açısından normal değerlere yakın bir beden algısına sahip oldukları söylenebilir. Erkek çocukların istedikleri beden algısı tercihleri de aynı kategoride %69,8 oranındadır. Erkek çocukların algıladıkları ve arzuladıkları beden imajının 3., 4. ve 5. figürlerde

yoğunlaştığı görülmüştür. Öte yandan, kızların %35,5'i vücutlarının 1. ve 2. figüre sahip olduğunu algılıyor, %36.5'i ise 1. ve 2. figüre sahip olmayı arzuladıkları vücut görünümü olarak belirtiyor. Ayrıca bu oran aynı figürlerde erkek çocuklarda görülen oranın neredeyse iki katıdır. Kız ve erkek çocuklar arasındaki bu farklılaşmanın, kızların daha ince bir vücut arzusu üzerindeki medya ve kültürel etkilerden kaynaklandığı düşünülmektedir. Kültürel ve cinsiyete bağlı anatomik farklılıklar nedeniyle erkek cinsiyetinin uzun ve geniş bir bedenle ilişkilendirilmesi, dolayısıyla erkeklerin algıladığı ve arzuladığı vücut görünümlerinin hacim ve kütle olarak daha büyük olması beklenen bir sonuçtur. Cinsiyete göre algılanan ve arzu edilen vücut görünümündeki farklılıklara baktığımızda sonuçlarımız cinsiyetler arasındaki farkın bu yönde olduğunu göstermektedir. Erkekler daha ağır bir vücut isterken, kızlar daha ince bir vücut istemektedir. Arzulanan vücut görünüm farkı da bu yönde anlamlı bulunmuştur. Çocukların beden algısı ve beden memnuniyetsizliklerini konu alan farklı çalışmalar incelendiğinde mevcut çalışmanın bu bulgusunun desteklediği görülmektedir. Örneğin Trembley ve ark. (2011) kızların erkeklere göre daha zayıf görünmek istediklerini belirtmiştir. Benzer şekilde Ling ve ark. (2015), Çin'de 8-10 yaş arası çocuklarda beden imajı, kilo ve benlik algısı arasındaki ilişkiyi inceleyen bir araştırmada, kızların daha ince, erkeklerin ise daha büyük bir vücut istediğini belirlemiştir; bu bulgu mevcut araştırma bulgularını desteklemektedir. Farklı bir çalışmada Garousi (2013), kızlarda lipofobik (şişmanlanma korkusu) tutumların vücut kitle indeksi (BMI) ile anlamlı düzeyde ilişkili olduğunu bulmuştur. Literatüre göre bu sonuçlar çocukluğa özgü olmasa da ergenlerin ve kadın yetişkinlerin vücut imajlarından, özellikle de vücut yağından memnun olmadıkları bilinmektedir. Bu durumun, zayıflığı kadınlar için ideal vücut tipi olarak gören kültürel eğilimlerin bir sonucu olduğu söylenebilir. Erkekler için kaslılık arzu edilen modeldir. Bedenin olumsuz değerlendirilmesi bu modellere uyum sağlamanın zorluğundan kaynaklanabilmektedir. Cinsiyete göre algılanan ve arzu edilen vücut görünümündeki farklılıklara baktığımızda sonuçlarımız cinsiyetler arasındaki farkın bu yönde olduğunu göstermektedir. Erkekler daha ağır bir vücut isterken, kızlar daha ince bir vücut istemektedirler. İstenilen vücut görünüm farkı da bu yönde anlamlı bulunmuştur. Katılımcıların vücut görünümlerinden memnun olmadıklarının dağılımına bakıldığında %29,7'sinin vücut görünümlerinden memnun olduğu, memnuniyetsizlerin çoğunluğunun ise -1 ve +1 düzeylerinde (%34) toplandığı görülmektedir. Genel olarak katılımcılar, algılanan vücut şekillerinden bir seviye daha zayıf veya daha az kilolu olmayı arzuluyorlar. Bu da memnuniyetsizliğin yüksek olmadığını gösteriyor. Leon ve ark. (2021), 4-6 yaş arası çocukların algılanan ve ideal bedenleri hakkında ne düşündüklerini inceledikleri araştırmada, kızların yaşı ilerledikçe beden algılarının geliştiğini ve daha ince bir bedene sahip olmak istediklerini bildirmişlerdir. Daha ince bir vücuda sahip olma isteğinin daha fazla olduğunu, kızların erken yaşlarda güzellik idealleri hakkında konuşmaya başladıklarını, erkeklerin ise bu yaşlarda erkeksi güzellik ideallerinin eksik olduğunu fark ettiklerini belirtti. Bu bulgu figürlerde vücut kaslarının temsil edilmemesi ya da erkek çocukların büyük ve güçlüyü karıştırması ile açıklanmıştır. Bu çalışmada çocukların cinsiyetlerine göre beden memnuniyetsizliklerindeki farklılıklar incelendiğinde anlamlı bir farklılık görülmektedir. Ancak kızlar zayıflama arzularından memnun değilken, erkekler ise tam tersine fazla kilolu olma arzularından memnun değiller. Garousi (2013) cinsiyetler arasındaki memnuniyetsizlik farklılığına ilişkin olarak ilkokuldaki kızların erkeklere göre daha memnuniyetsiz bir beden imajına sahip olduğunu bulmuştur. Başka bir çalışmada Leon ve ark. (2021), 4-6 yaş arası çocukların algılanan ve ideal bedenleri hakkında ne düşündüklerini incelemiştir. Araştırmada kızların yaşı arttıkça vücut memnuniyetsizliğinin geliştiği ve mevcut bedenlerinden daha ince olmak için antrenman yaptıkları görülmüştür. Daha ince bir vücuda sahip olma isteğinin daha fazla olduğunu, kızların erken yaşlarda güzellik idealleri hakkında konuşmaya başladıklarını, erkeklerin ise bu yaşlarda erkeksi güzellik ideallerinin eksik olduğunu fark ettiklerini belirtti. Bu çalışmada çocukların cinsiyete göre beden memnuniyetsizlik düzeyleri arasındaki farkın önemsiz, sınır değerinde olması, yaş faktörünün artmasıyla bu farkın anlamlı hale gelebileceğini, kızlarda ise beden memnuniyetsizliğinin anlamlı farklılığa ulaşabileceğini düşündürmektedir. Erken çocukluk yıllarından itibaren kız çocuklarının erkeklere nazaran daha çok beden memnuniyetsizliğine sahip olduğu bildirilmektedir. Araştırmalar, çocukların ailelerinden ve arkadaşlarından zayıf olmaları gerektiğini ve fazla kilolu olmanın çekici olmadığını öğrendiklerini ileri sürmektedir (Dohnt ve Tiggemann 2006 ; Phares ve ark. 2004). Araştırmaların çoğu, aile ve akran ilişkileri ile psikolojik iyi oluşun beden memnuniyetsizliğiyle olan ilişkisini belirtmektedir. Özellikle, erken çocukluk döneminde çocuklar, ailelerinden sonra ilk sosyalleşme ortamı olarak erken çocukluk eğitim sınıflarında, akranlar arasında beden algısı temelinde zorbalıkla karşılaşabilmektedir. Bu açıdan değerlendirildiğinde kız çocuklar arasında ideal bedene uygun olmayan çocuklar sınıf ortamında sosyal ve duygusal açıdan desteklenmesi

gerekmektedir. Bunun yanı sıra, erken yıllardan itibaren kız ve oğlan çocuklarına yönelik beden algısı, benlik saygısı konularında etkinliklere yer verilmesi sosyal görünüş ve beden algısı temelinde akran zorbalığını önlemede destek sağlayabilir.

Katılımcı çocukların algılanan ve istenen beden imajı farklılıkları memnuniyetsizlik kategorilerine göre incelendiğinde de bu sonuç desteklenmektedir. Vücudundan memnun olan kızların çoğunluğu 1. figürü algılayanlar, erkeklerde 4. ve 5. figürü algılayanların da olduğu görülmektedir. İstenilen beden imajı değerlerine bakıldığında kızların en çok 1. figürü, erkeklerin ise 4. ve 5. figürü daha çok arzuladıkları görülmektedir. Bu sonuç literatür tarafından desteklenmektedir. Kerkez ve ark. (2013) okul öncesi dönemdeki çocukların beden imajı ve beden memnuniyetsizliklerini incelemişlerdir. Vücut memnuniyetsizliği açısından ise özellikle 5 yaş grubunda kızların daha ince, erkek çocukların ise daha iri görünmek istediklerini belirtmişlerdir. Memnuniyetsizlik kategorilerine göre boy, kilo ve BKİ farklılıklarına baktığımızda çalışmamızdaki ilginç sonuç, boy ortalaması yüksek olanların, ortalama boyu düşük olanlara göre beden algısının daha zayıf olmasıdır. Bu sonuç, bu yaş grubundaki çocuklarda uzun ve ince vücut yapılarının idealize edildiğini düşündürmektedir. Bu çalışmada daha ince bir vücut isteyen çocukların daha fazla kilolu olması beklenen bir sonuçtur. Ancak bir başka ilginç bulgu da, BMI ortalaması daha yüksek olan çocukların bir kısmının daha zayıf, bir kısmının ise daha şişman bir vücut arzulamasıdır. Burada özellikle erkek çocukların daha ağır vücut arzusu, okul öncesi çocukların fazla kilolu olmayı fiziksel güçle ilişkilendirmelerinden kaynaklanıyor olabilir. Araştırmanın bir diğer önemli bulgusu çocukların beden memnuniyetsizliği puanı ile algılanan beden imajı puanı arasında orta derecede pozitif, arzulanan beden imajı puanı ile orta derecede negatif ilişki olduğudur. Yani algılanan vücut daha şişman olduğunda kilo ve dolayısıyla BKİ daha yüksek olur. Ancak grubun tamamında bu ilişki görülse de beden algısı ile BKİ arasında pozitif bir ilişki bulunmadığından kızların algılarında bir yanlışlığı olduğu söylenebilir. Ayrıca algılanan beden algısı figür 7'ye yaklaştıkça beden memnuniyetsizliği artmaktadır. Ancak okul öncesi yaş grubundaki çocuklarda beden imajının gelişimi konusunda farklı görüşler bulunmaktadır. Bazı çalışmalara göre çocukların beden imajının değerlendirilmesini çeşitli faktörler etkileyebilmektedir. Örneğin, Maximova ve ark. (2015) ve Lizana ve ark. (2015), çocukların beden algısının en belirgin belirleyicisinin ağırlık olduğunu belirtmiştir. Her iki çalışmada da fazla kilolu veya obez olan kız ve erkek çocuklar vücut ölçülerini yanlış değerlendirdiler. Öte yandan bazı araştırmalar (Pereira ve ark., 2013) normal kilolu çocukların gerçek bedenlerini algılamakta zorlandıklarını, hatta kendilerini çok şişman gördüklerini belirtmektedir (Duchin ve ark., 2014). Bu çalışmada erkeklerde algılanan beden imajı ile BMI arasındaki pozitif ilişkinin erkeklerin daha iyi beden algısına sahip olduğunu gösterdiği söylenebilir. Kızların beden imajı ile BMI arasında bir ilişkinin bulunmaması, kızların beden imajına ilişkin yanlışlamalara sahip olduklarını göstermektedir.

Sağlık Bakanlığı verilerine göre kendilerini 1. figürde algılayan çocukların BMI ortalaması "normal" kilo kategorisinde yer alıyor. Ancak piktogramdaki 1. figür "çok zayıf" kategorisini temsil etmektedir. Beden imajını 2. ve 3. figürlerde belirten çocuklar piktogram kategorisinde zayıf kabul ediliyor ancak Sağlık Bakanlığı'nın BMI verilerine göre "normal" kiloda kabul ediliyor. Sadece 4. figürü tercih eden çocukların beden algısı ve BKİ ortalamaları Sağlık Bakanlığı verileriyle uyumludur. Bu grup toplamın %25,2'sini oluşturmaktadır. Kendini 5. ve 6. figürde algılayan çocukların BKİ ortalamaları Sağlık Bakanlığı verileriyle karşılaştırıldığında "normal" kiloda oldukları anlaşılıyor. Ancak çocuklar kendilerini aşırı kilolu olarak algılıyorlar. Son olarak figür 7'de kendini algılayan çocukların BMI ortalaması Sağlık Bakanlığı verileriyle örtüşmemektedir. Kendilerini obez kategorisinde algılayan çocuklar bakanlık verileriyle karşılaştırıldığında normal kilolu görülüyor ve araştırmaya katılan çocukların %74,8'i bedenlerini yanlış algılıyor. Duchin ve ark. (2014) beden imajı seçiminin çocukların yaşıyla pozitif yönde ilişkili olduğunu doğrulamıştır; Yaş, çocukların beden imajına katkıda bulunan bir diğer faktör olarak belirlendi. Chung, Perrin ve Skinner (2013) yaşça büyük çocukların kilo durumlarını daha doğru algıladıkları sonucuna varmıştır. Aynı çalışmada kendini fazla kilolu olarak algılayan her yaşta erkek ve kız çocuğunun kilo verme davranışları sergileme olasılığının daha yüksek olduğu vurgulanıyor. Bu nedenle çocuklarda beden imajına odaklanılırken yaşın dikkate alınmasının oldukça önemli olduğu düşünülmektedir. Örneğin Martin (2015), Malta'da çocukların beden algıları üzerine yaptığı araştırmada, çocuklardan kendi vücutlarını çizmelerini isteyerek, 5 yaşındaki obez erkek ve kız çocuklarının vücut şeklindeki herhangi bir farklılığın farkında olmadıklarını tespit etmiştir. Fazla kilolu olmanın olumsuz damgalandığı 10 yaş grubunda ise bu durum değişti. 10 yaş

grubundaki obez çocukların, 5 yaş grubuna göre akranları tarafından fiziksel olarak engellenme, aşağılanma ve dışlanma ile baş etme stratejileri geliştirdikleri görülmüştür. Muhtemelen ince vücut ideali, okul çağındaki erkek ve kız çocuklarını, daha küçük yaşlardaki erkek ve kız çocuklarına göre daha fazla etkilemektedir. Ancak Tremley ve ark. (2011) çocukların beden imajı üzerine yaptıkları çalışmada yaşı beden imajını etkilemediğini ileri sürmüşlerdir. Çalışmaların ortaya koyduğu bu farklılık, çocuklarda beden imajı gelişiminin erken çocukluk yıllarında başlangıç aşamasında olmasının yanı sıra, kültürel farklılığın beden imajı üzerinde önemli bir etken olduğu şeklinde yorumlanabilir. Öte yandan Leon ve ark. (2021), 4-6 yaş arası çocukların algılanan ve ideal bedenleri hakkında ne düşündüklerini incelemiştir. Araştırmada kızların yaşı ilerledikçe beden algılarının geliştiği ve kızların daha ince bir vücuda sahip olmak istedikleri görüldü. Daha ince bir vücuda sahip olma isteğinin daha fazla olduğunu, kızların erken yaşlarda güzellik idealleri hakkında konuşmaya başladıklarını, erkeklerin ise bu yaşlarda erkeksi güzellik ideallerinin eksik olduğunu fark ettiklerini belirtmişlerdir. Bu bulgu, resimlerde kasların temsil edilmemesi ya da erkeklerin büyük ile güçlüyü birbirine karıştırması olarak açıklandı. Çocukların bir kısmı daha kilolu ya da daha zayıf olmak istese de vücutlarından memnun oldukları gözlemlendi. Çocukların bir kısmı daha kilolu ya da daha zayıf olmak istese de algılanan ve ideal olanla aynı figürü seçtikleri için bedenlerinden memnun oldukları gözlemlendi. Damiano ve ark. (2015) 4 yaşındaki kız ve erkek çocukların BKİ ile beden imajı ve ebeveyn tutumları arasındaki ilişkiyi incelemiştir. Erkeklerin iri figürlere karşı daha olumlu bir tutuma sahip olduğu, kızların ise olumlu özellikleri daha ince bir figürle ilişkilendirdiği belirlendi. Dohnt ve Tiggemann (2006) akranların ve medyanın beden imajı kaygıları üzerindeki etkisini incelemiştir. Altı yaşına kadar kız çocuklarının akranlarının ve medyanın etkisiyle daha ince bir ideal vücut istedikleri, özellikle yetişkin kadınlara yönelik dergilere bakan kızların görünüşlerinden memnun olmadıkları belirtildi. Pallan ve ark. (2011) Güney Asyalı çocuklarda beden imajı, beden memnuniyetsizliği ve kilo durumu üzerine bir çalışma yürütmüştür. 5 yaş grubu çocuklarda vücut memnuniyetsizliği yüksek oranda (%80) bulunmuştur. Fazla kilolu kız ve erkek çocukların beden memnuniyetsizliği yaşadıkları bilinmektedir. Araştırma, beden memnuniyetsizliğinde cinsiyet farklılıklarının erken yaşlarda belirgin olmadığını gösteriyor. BKİ ile boy ve kilo arasındaki ilişki incelendiğinde boy arttıkça BKİ azalmakta; ağırlık arttıkça BKİ de artar. Daha ince bir vücut isteyen ve vücutundan memnun olanların ortalama boyu, daha şişman bir vücut isteyen kişilere göre anlamlı derecede daha yüksektir. Daha ince bir vücut arzulayanların ortalama kilosu, vücutundan memnun olan ve daha şişman bir vücut isteyen kişilere göre önemli ölçüde daha yüksektir. Daha ince ve şişman bir vücut arzulayanların BKİ ortalaması, vücutundan memnun olanlara göre anlamlı derecede daha yüksektir. Beden memnuniyetsizliğinin doğrudan BKİ ile ilişkili olduğu literatürde yaygın olarak bilinmektedir. Benzer şekilde, Neves ve ark. (2017) da çocuklarda bu ilişkiyi doğrulayan sonuçlar elde etmiştir. Aşırı kilolu bireylerde vücut memnuniyetsizliği daha yüksektir. Obez Avustralyalı çocuklar, zayıf olanlara göre daha yüksek düzeyde memnuniyetsizlik bildirdiler. Leite ve ark. (2015) ve Wallander ve ark. (2013) ayrıca sırasıyla Brezilyalı ve Amerikalı çocuklarda bu bulguları doğrulayan sonuçlar da sunmaktadır. Sonuç olarak aşırı kilo ve beraberinde gelen vücut memnuniyetsizliği hem çocukları hem de gençleri etkileyen bir sorun gibi görünüyor. Tatangelo ve ark. (2016) okul öncesi çocuklarda beden memnuniyetsizliğini ve bedenle ilgili sosyokültürel mesajları incelemiştir. Vücut memnuniyetsizliğinde belirgin bir cinsiyet farklılığı olmadığını, ebeveynlerin çocukların beden imajı üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğunu ve akran ve medya etkisi için daha fazla araştırmaya ihtiyaç olduğunu gösterdi. Hayes ve Tantleff-Dunn (2010), popüler çocuk medyasının 3-6 yaş arası kızların ifade ettikleri beden imajı üzerindeki etkilerini inceledi. Harriger ve ark. (2010), okul öncesi kız çocuklarında beden ölçüsü stereotipleri ve zayıf ideal beden ölçüsünün içselleştirilmesi üzerine yaptıkları çalışmada, batı toplumlarında 3-5 yaş arası kız çocuklarında zayıf ideal beden ölçüsünün içselleştirilmesinin ve zayıf beden ölçüsünün içselleştirilmesinin erken yaşlardan itibaren şekillendiğini göstermektedir.

Çocukların algıladıkları vücut büyüklüğüne göre 1. ve 2. figürleri seçenler Sağlık Bakanlığı verilerine göre aslında normal vücut kitlesine sahipler ancak kendilerini algıladıkları kategori çok ince kategoride yer alıyor. Öte yandan çocuklar arasında 7. figürü seçenlerin beden algılarından memnun olmadıkları görülmektedir. Bu çocuklar kendilerini obez kategorisinde algılayanlar, BMI verileri normal kategoride olduklarını belirtti. Yani uç noktadaki figürleri seçen çocukların beden algılarının sağlıklı olmadığı görülmektedir. Kızlar daha ince bir vücut isterken, erkekler ise tam tersine daha büyük bir vücut isterler. Bu da çocukların yaklaşık %34'ünün beden memnuniyetsizliği yaşadığını göstermektedir. Mevcut araştırmalarda beden memnuniyetsizliğinin çocukları küçük yaşlardan itibaren etkilediği görülmektedir. Medyanın son dönemde çocuk ve ergenlerde beden imajına

yönelmesi göz önüne alındığında, ileriki gelişim dönemlerinde beden memnuniyetsizliğine bağlı sağlık sorunlarının önlenmesi için erken müdahale programları uygulanabilir. Ayrıca çocuk sağlığı, psikolojisi, çocuk psikiyatrisi, çocuk gelişimi ve eğitimi alanlarında çocuk beden algısına yönelik disiplinler arası araştırmalar yapılarak disiplinler arası müdahale programları geliştirilebilir. Bunlara ek olarak, çocuk gelişimi ve okul öncesi eğitim öğretmenlerine yönelik çocuklarda beden algısı, beden olumlama ve benlik saygısının arttırılmasına yönelik hizmetiçi eğitimler verilmesi önerilebilir.

Yazar Katkı Oranı

Yazarlar, çalışmaya eşit oranda katkı sunmuşlardır.

Etik Beyan

“Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesinde” yer alan tüm kurallara uyulmuş ve yönergenin ikinci bölümünde yer alan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemlerden” hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Çatışma Beyanı

Yazarlar çalışma kapsamında herhangi bir kurum veya kişi ile çıkar çatışması bulunmadığını beyan etmektedirler.

References

- Anschutz, D. J., Engels, R. C., & Van Strien, T. (2012). Increased body satisfaction after exposure to thin ideal children's television in young girls showing thin ideal internalisation. *Psychology & Health, 27*(5), 603–617. <https://doi.org/10.1080/08870446.2011.613470>
- Bhatt, R. S., Bertin, E., Hayden, A., & Reed, A. (2005). Face processing in infancy: Developmental changes in the use of different kinds of relational information. *Child Development, 76*(1), 169–181. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.2005.00837.x>
- Bird, E. L., Halliwell, E., Diedrichs, P. C., & Harcourt, D. (2013). Happy Being Me in the UK: A controlled evaluation of a school-based body image intervention with pre-adolescent children. *Body Image, 10*(3), 326–334. <https://doi.org/10.1016/j.bodyim.2013.02.008>
- Boothroyd, L. G., Tovée, M. J., & Evans, E. H. (2021). Can realistic dolls protect body satisfaction in young girls? *Body Image, 37*, 172–180. <https://doi.org/10.1016/j.bodyim.2021.02.004>
- Brausch, A. M., & Muehlenkamp, J. J. (2007). Body image and suicidal ideation in adolescents. *Body Image, 4*(2), 207–212. <https://doi.org/10.1016/j.bodyim.2007.02.001>
- Brown, T. A., Cash, T. F., & Mikulka, P. J. (1990). Attitudinal body-image assessment: Factor analysis of the Body-Self Relations Questionnaire. *Journal of Personality Assessment, 55*(1–2), 135–144. <https://doi.org/10.1080/00223891.1990.9674053>
- Chung, A. E., Perrin, E. M., & Skinner, A. C. (2013). Accuracy of child and adolescent weight perceptions and their relationships to dieting and exercise behaviors: A NHANES study. *Academic Pediatrics, 13*(4), 371–378. <https://doi.org/10.1016/j.acap.2013.04.011>
- Collins, M. E. (1991). Body figure perceptions and preferences among preadolescent children. *International Journal of Eating Disorders, 10*(2), 199–208. <https://doi.org/10.1002/1098-108X>
- Damiano, S. R., Gregg, K. J., Spiel, E. C., Erthem, E. & Paxton, S. (2015). Relationships between body size attitudes and body image of 4-year-old boys and girls, and attitudes of their fathers and mothers. *Journal of Eating Disorders, 3*(16). . <https://doi.org/10.1186/s40337-015-0048-0>
- Dohnt, H., & Tiggemann, M. (2006). Body image concerns in young girls: The roles of peers and media prior to adolescence. *Journal of Youth and Adolescence, 35*(2), 141–151. <https://doi.org/10.1007/s10964-005-9020-7>
- Duchin, O., Marin, C., Mora-Plazas, Leon, C., Lee, J., Baylin, A., & Villamor, E. (2015). A prospective study of body image dissatisfaction and BMI change in school-age children. *Public Health Nutrition, 18*(2), 322–328. <https://doi.org/10.1017/S1368980014000366>
- Flax, V. L., Thakwalakwa, C., Phuka, J. C., & Jaacks, L. M. (2020). Body size preferences and food choice among mothers and children in Malawi. *Maternal & Child Nutrition, 16*(4), e13024. <https://doi.org/10.1111/mcn.13024>
- Furnham, A., & Levitas, J. (2012). Factors that motivate people to undergo cosmetic surgery. *Canadian Journal of Plastic Surgery, 20*(4), e47–e50.
- Garrusi, B., Garousi, S., & Baneshi, M. R. (2013). Body image and body change: Predictive factors in an Iranian population. *International Journal of Preventive Medicine, 4*(8), 940–948.
- Harriger, J. A., Calogero, R. M., Witherington, D. C., & Smith, J. E. (2010). Body size stereotyping and internalization of the thin ideal in preschool girls. *Sex Roles, 63*, 609–620. <https://doi.org/10.1007/s11199-010-9868-1>

- Hayes, S., & Tantleff-Dunn, S. (2010). Am I too fat to be a princess? Examining the effects of popular children's media on young girls' body image. *British Journal of Developmental Psychology*, 28(2), 413–426. <https://doi.org/10.1348/026151009X424240>
- Sağlık Bakanlığı. (2019). Türkiye Beslenme ve Sağlık Araştırması. Ankara: Sağlık Bakanlığı Yayınları.
- Kale, M., Hurşidi, S., & Karaboğa, A. B. (2021). Okul öncesi dönemde beden algısı. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 17(34), 1408–1435. <https://doi.org/10.26466/opus.829749>
- Lantz, E. L., Gaspar, M., DiTore, R., Piers, A., & Schaumberg, K. (2018). Conceptualizing body dissatisfaction in eating disorders within a self-discrepancy framework: A review of evidence. *Eating and Weight Disorders - Studies on Anorexia, Bulimia and Obesity*, 23, 275–291. . <https://doi.org/10.1007/s40519-018-0483-4>
- Leite, A. C., Ferrazzi, N. B., Mezadri, T., & Höfelmann, D. A. (2014). Insatisfação corporal em escolares de uma cidade do Sul do Brasil. *Revista Brasileira de Crescimento e Desenvolvimento Humano*, 24(54–61). <https://doi.org/10.7322/jhgd.72154>
- León, M. P., González-Martí, I., & Contreras-Jordán, O. R. (2021). What do children think of their perceived and ideal bodies? Understandings of body image at early ages: A mixed study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18(9), 4871. <https://doi.org/10.3390/ijerph18094871>
- Ling, F. C., McManus, A. M., Knowles, G., Masters, R. S., & Polman, R. C. (2015). Do children emotionally rehearse about their body image? *Journal of Health Psychology*, 20, 1133–1141. <https://doi.org/10.1177/1359105313507965>
- Lizana, P. A., Simpson, C., Yáñez, L., & Saavedra, K. (2015). Body image and weight status of children from rural areas of Valparaíso, Chile. *Nutrición Hospitalaria*, 31, 698–703. <https://doi.org/10.3305/nh.2015.31.2.7794>
- Lowes, J., & Tiggemann, M. (2003). Body dissatisfaction, dieting awareness and the impact of parental influence in young children. *British Journal of Health Psychology*, 8(2), 135–147. <https://doi.org/10.1348/135910703321649123>
- Maximova, K., Khan, M. K., Austin, S. B., Kirk, S. F., & Veugelers, P. J. (2015). The role of underestimating body size for self-esteem and self-efficacy among grade five children in Canada. *Annals of Epidemiology*, 25, 753–759. <https://doi.org/10.1016/j.annepidem.2015.07.009>
- Mintem, G. C., Gigante, D. P., & Horta, B. L. (2015). Change in body weight and body image in young adults: A longitudinal study. *BMC Public Health*, 15(222). <https://doi.org/10.1186/s12889-015-1579-7>
- Neves, C. M., Cipriani, F., Merieles, F., Morgado, F.R., & Ferreira, M. (2017). Body image in childhood: An integrative literature review. *Revista Paulista de Pediatria*, 35, 331–339. <https://doi.org/10.1590/1984-0462/2017;35;3;00002>
- Pallan, M. J., Hiam, L. C., Duda, J. L., et al. (2011). Body image, body dissatisfaction and weight status in South Asian children: A cross-sectional study. *BMC Public Health*, 11(21). . <https://doi.org/10.1186/1471-2458-11-21>
- Sagrera, C. E., Wiemken, T. L., Gress, K., Coulter, D., Garcini, L. M., Greeson, E., & Wiemken, A. S. (2022). Social media use and body image issues among adolescents in a vulnerable Louisiana community. *Frontiers in Psychiatry*, 13, Article 1001336. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2022.1001336>
- Soares Filho, L. C., Batista, R.F.L., Cardoso, V.M., Santos, A., Coelho, S., & Silva, A. (2020). Body image dissatisfaction and symptoms of depression disorder in adolescents. *Brazilian Journal of Medical and Biological Research*, 54(1), e10397. <https://doi.org/10.1590/1414-431X202010397>

Tatangelo, G., McCabe, M., Mellor, D., & Mealey, A. (2016). A systematic review of body dissatisfaction and sociocultural messages related to the body among preschool children. *Body Image, 18*, 86–95. . <https://doi.org/10.1016/j.bodyim.2016.06.003>

Truby, H., & Paxton, S. J. (2002). Development of the Children's Body Image Scale. *British Journal of Clinical Psychology, 41*(Pt 2), 185–203. <https://doi.org/10.1348/014466502163967>

Wallander, J. L., Kerbawy, S., Toomey, S., Elliot, M., Escobar-Chaves, S., & Franzini, L. (2013). Is obesity associated with reduced health-related quality of life in Latino, Black and White children in the community? *International Journal of Obesity (London), 37*, 920–925. . <https://doi.org/10.1038/ijo.2013.31>